

Yashica

Fornuftigt samarbejde med Zeiss

har fået bajonet
fatning

Yashica FX-1 er et af de efterhånden mange nye spejlfleksapparater, der er kommet på markedet siden Asahi-Pentax ændrede sin skruefatning til bajonetafatning.

I modsætning til en række andre mærker har Yashica heldigvis afstået fra at »opfinde« sin egen bajonet. I stedet er man gået i samarbejde med Carl Zeiss i Tyskland. Bajonetten er helt den samme som bruges i Zeiss Contax kamerahuset, og det betyder, at ejere af FX-1 foruden 18 Yashica objektiver også kan vælge mellem de 17 fornemme Contax objektiver samt alt tilbehør til dette apparat.

Et samarbejde med vide perspektiver. Lad os håbe, at endnu flere kan komme med. For brugerne ville det være en klar fordel hvis vi fik en »standardbajonet« på samme måde som vi hidtil har haft et stan-

dardgevind. Altså det gevind, som Pentax netop har gjort til historisk fortid.

God bajonet

Yashica/Contax bajonetten virker godt. Objektivet sættes ind og drejes en kvart omgang hvorefter et tydeligt klik fortæller at alt er i orden. Der er ikke noget med at dreje og regere på ringe og paler for at få blænden til at arbejde sammen med kamerahusets automatiske eksponeringssystem. Det eneste der skuffer en lille smule er den dårligt beskyttede nedblændingspal. Den er temmelig lang og udsættes nemt for overlast ved objektivskift.

Elektronisk spaltelukker

Søgeren der ikke kan udskiftes er klar og overskuelig mens mikrorasteret virker effektivt. Det automatiske elektroniske lukkersystem er af den type

hvor man selv vælger blænden, hvorefter lukkeren indstiller sig efter det forhåndenværende lys. Der har været en del diskussion om hvilket automatiske system der er det bedste. Det hvor lukkeren retter sig efter blænden, eller det hvor blænden retter sig efter lukkeren. Jeg vil ikke her kaste flere argumenter ind i diskussionen. Lad det være en smags sag.

Søgeren virker som en slags kommando-central. I øverste kant kan man se den indstillede blændeværdi og i højre side markerer en viser hvilken lukkertid automatikken har valgt, og det gør den så snart udløseren er trykket cirka halvvejs i bund. Det vil sige, at man kan kontrollere tid-lukker kombinationen og eventuelt gribe ind manuelt inden billedet eksponeres.

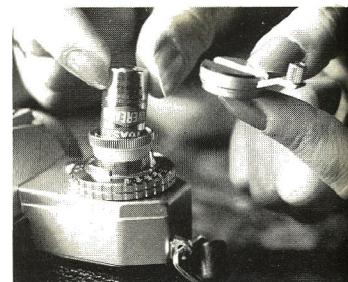
Et rødt lysende M i søgerens øverste højre hjørne fortæller

når lukkeren arbejder manuelt. Også i dette tilfælde kan man bruge den indbyggede lysmåler. Visernålen stiller sig på den lukkertid der er rigtig i forhold til indstillet blænde. Her savner jeg en indikering i søgeren for den indstillede lukkertid. Man må altså huske hvilken tid der er valgt på den udvendige lukkertidsknap for at vide om den er i overensstemmelse med den tid måleren viser i søgeren. Måleren måler på hele billedfladen og man skal passe godt på undereksponering hvis der kommer f.eks. en lampe med på selve billedfladen. Filmfølsomhedsindikatoren er anbragt overskueligt på en ring omkring tilbagespolingshåndtaget. Der er indstilling for henholdsvis over- og underbelysning.

Fremføringsarmen fører filmen frem i enten en drejning på knap 180 grader, eller flere kortere.

Kun X sync.

Apparatet er flash-synkroniseret på 1/60 eller længere. Der er ikke den sædvanlige mulighed for at bruge de specielle spaltlukkerpærere på hurtige tider. Det skal man ikke tage så tungt. Jeg ved faktisk ikke om fotohandleren overhovedet kan fremskaffe de omtalte pærere. De er i hvert fald ikke hyldevarer ret mange steder. Jeg vil også lige bemærke, at jeg i mit

Lysmålerbatteriet er anbragt helt usædvanligt. I akslen på tilbageføringshåndtaget

16-årige virke som henholdsvis reklame- og pressefotograf aldrig er stødt på en eneste spaltelukkerblitzpære. Det »manglende« stik medfører også den kontante fordel, at man ikke kan vælge forkert i skydningen. FX-1 har både almindelig syncrokontakt og hotshoe.

Usædvanlig batterikontrol

Batterikontrollen er anderledes end i andre apparater, ja et helt lille kapitel for sig selv. Der er ingen lille viser, som slår ud til et rødt punkt. I stedet bliver tællerværkets vindue festligt illumineret når man trykker på knappen for batterikontrol. Alt-så hvis der er tilstrækkelig med strøm på batteriet, som er anbragt i tilbagespolingshåndtagets kraftige aksel. Indretningen medfører også, at man i mørke kan se hvor mange billeder der er tilbage på filmen. Men lad være med at bruge apparatet som lommelygte, for så holder batteriet ikke længe. Den lysende lampe har sine bagdele. Jeg har selv erfaret hvor uheldigt det kan være da jeg ville klippe en film i mørke-

Arveprins Knud fotograferet med Yashica FX-1, da han udførte sin sidste officielle gerning. Indvielsen af en sportshal på officersskolen i Frederikshavn. Målersystemet klarede de mørke uniformer med bravur.

kammeret. Mens jeg stod og rodede med saks, spiral og film kom jeg til at trykke på den famøse knap og mit kammer var ikke længere mørkt. Resultat: sløret film.

Alt i alt vil jeg betragte Yashica FX-1 som et udmærket apparat, der ikke mindst på grund af sin gode bajonet og dermed store tilbehørsprogram vil give sin ejer mange glæder år ud i fremtiden. Det er fuldt å højde med markedets øvrige udbud i samme prisklasse.

Yashica/Contaxen er nem og effektiv. Eneste ulempe er en

lidt for lang nedblændingsstift.